

POTAÐ (5) *pron*

o prawdopodobnie jasne (tak w po-).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVIII w.

Zaimek przysłówkowy (5) :

a. Do tego miejsca (2) :

Połączenie: »aż potąd« (1): Eatenus – Az potąd. *Calep* 346a.

α. Do tego miejsca w tekście (1) : Po tąd tedy im nakrocey być mogło tegochmy tu wprzod dotknąć chćieli/ coby łufznie ku pierwszej częłtce należeć miało *BibRadz* *3v.

[Połączenie: »aż potąd«: A to niechaj będzie aż potąd o tej sprawie, która się stała na tym drugim zjachaniu. *AktaSynod* I161.]

b. Do tego czasu (1) :

α. Do chwili obecnej, do czasu, w którym się o tym mówi (1) : Ciefzy [Pan] żydy/ á vkázuie im iż iedno po tąd byli karáni dla złołci łwoich. *BibRadz Ier* 30 arg.

β. [Do określonego czasu; w funkcji zapowiednika zespolenia przy zdaniu czasowym bezpośrednio następczym:

Połączenie: »potąd dokąd (a. pokąd)«: alye pokad volia yego potand łzię tho dzierłzecz bendzie *ListyPol* 1543/307; Ostatek będzie powinien na każde suchedni po jednemu złotemu wypłacać potąd, dokąd winy uznanej nie wypłaci. *WilkPozn* III 1592 nr 91.]

*** Bez wystarczającego kontekstu (2) : Adusque – Potąd. *Calep* 30a.

Połączenie: »aż potąd« (1): Hactenus – Az potąd. *Calep* 469b.

Synonimy: **a.**, **b.** *dotąd, dotychmiast, poty*; **b.** *dotychczas, potej*.

KW, ZCh